ANADOLU YİĞİTLERİ

KARA FATMA

İbrahim Uçar

Hayat OKUL

© Çilek Kitaplar / Hayat Okul
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir;
izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Hayat Okul : 90
Anadolu Yiğitleri : 5
Kitabın Adı : Kara Fatma
Yazar : İbrahim Uçar
Resimleyen : Murat Sevinç
Yayın Editörü F. Zehra Bayrak
Metin Editörü : Öznur Çokcanlı

ISBN : 978-605-118-414-2

Sertifika No : 12451
Baskı Yeri-Tarihi : Ankara, 2019
Baskı-Cilt : Ertem Basım
Başkent Organize Sanayi Bölgesi
22. Cadde No: 8
Malıköy - Temelli / Ankara
Tel: 0312 284 18 14
Sertifika No: 16081

Hayat Okul Yayınları

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
e-posta: siparis@hayatokulyayinlari.com
www.hayatokulyayinlari.com

Samsun Yolunda

Gülcemal vapuru, limandan yeni çıkmıştı. Görünürde, İstanbul'dan Samsun'a sıradan yolcular taşımaktaydı. Ama bu yolcuların büyük bir kısmı, Anadolu'daki Millî Mücadele'ye katılmak için sabırsızlanan vatanseverlerden oluşuyordu. Birbirinden habersiz bu yolculardan biri de güvertede bulunan bir kadındı.

Orta boylu ve zayıfça olan otuzlu yaşlarındaki kadın, vapur hareket ettiğinden beri bulunduğu yerden hiç ayrılmamıştı. Elleri küpeştede,[1] gözleri uzaklarda hareketsiz duruyordu. Sanki bakışları da bütün bedeni gibi hareketsizdi.

Gülcemal, İstanbul Boğazı'ndan geçerken güvertedeki tek yolcu bu kadındı. Vapur İstanbul'dan uzaklaşınca başlayan serpintiye

1 **Küpeşte:** Gemilerde borda kaplamalarının en üstü, güverteden yukarıda kalan bölümler.

rağmen dışarı çıkan başkaları da oldu. Bunların arasından genç bir kadın, küpeşteye tutunmuş olan diğer kadının yanına geldi. O da bir süre sessizce denizi izledi. İki kadın arasındaki sessizliği, sonradan gelen bozdu:

"Samsunlu musun Bacım?"

Sorusunun cevapsız kalmasından rahatsız oldu. Ama yine de tanışma isteğinden vazgeçmedi. Yeniden konuşmayı denedi:

"Adım, Gevher. Samsun'a yakın bir köydenim. Belki biraz konuşur, vakit geçiririz diye düşünmüştüm."

Diğer kadın, bu kez sessiz kalmadı. Yüzünü ona çevirerek gülümsedi. Selam verdikten sonra o da kendini tanıttı:

"Benim adım da Fatma Seher... Oraya gitmekteyim ama Samsunlu değilim."

Gevher, aldığı karşılığa çocuk gibi sevindi. Bunu da kuş cıvıltısını andıran sesiyle belli etti:

"Vapurda yalnız mısın? Eğer öyleyse ben arkadaş olurum sana. Ne güzel laflarız kadın kadına."

Fatma, karşısındaki kadının içten davranışına soğuk kalmadı.

"İyi, konuşalım." dedi. Ama devam etmedi. Belli ki öncelikle dinlemede kalmak istiyordu. Gevher de zaten dinlemekten, çok konuşmaya hevesli görünüyordu. Hemen anlatmaya başladı:

"Bizimki Çanakkale Harbi'nde[2] yaralandı. Uzun süre de çalışamadı. Zor, sıkıntılı günler geçirdik. Ama geçen sene bir Yahudi'nin yanında işe girdi. Hakkı, çok çalışkandır. Beceriklidir de. Elinden her bir iş gelir. Yahudi, pek sevdi kendisini. İyi de para veriyordu. Tam düzene girmiştik ki…"

Gevher kısa bir süre, her nedense, sessiz kaldı. Sonra söze kaldığı yerden devam etti:

"Bizim Hakkı, biraz gel-git akıllıdır. Son zamanlarda iyice bir sessizleşmişti. Evde olduğu vakitler düşünüp duruyordu."

Sözün burasında aklına bir şey gelmiş gibi durakladı. Laf arasına, zihninde beliren benzerliği sıkıştırdı:

"Aha, biraz evvel senin de yaptığın gibi, dalıp dalıp gitmeye başlamıştı."

2 **Harp:** (harb) Savaş.

Bu karşılaştırmadan sonra nihayet sonuca geldi:

"Bir akşam, apansız köye döneceğimizi söyledi."

O zamana kadar söylenenleri pek de önemsemeden dinleyen Fatma, meraklanır gibi oldu. İlk defa söze girdi:

"Niye ki? Pek âlâ geçinip gidiyormuşsunuz işte."

Gevher, dertlendi:

"Bilir miyim ki Bacım. Sağ olsun ya, kapalı kutudur bizim bey. 'Gitmemiz lazımdır.' dedi de başka bir söz çıkmadı ağzından. Nasılsa fayda etmez diye ben de üstelemedim. O nerede, ben orada… Öyle değil mi ama?"

Fatma, bu kez iyiden iyiye ilgilenmişti. Samsunlu Hakkı'ya bu ani kararı aldıran sebebi gerçekten merak etmişti. Gevher'in öylesine yaptığı benzetme, kendi durumuyla Hakkı'nınki arasında bir ilgi kurmasına neden olmuştu. Meraklanması da bu yüzdendi.

Ancak merak ettiği açıklamayı Gevher'den alamayacağını anladı. Bu nedenle de ona başka bir şey sormadı. Soru Gevher'den geldi:

"Samsunlu değilsen, niye gidiyorsun ki oraya? Akrabaların mı vardır?"

Gevher'in samimiyeti hususunda Fatma'nın bir kuşkusu yoktu. Ama onu biraz saf bulmuştu. Üstelik de fazlaca konuşkan… Belli ki Hakkı da bu sebeple eşinden bazı şeyleri gizliyordu. O da üstü kapalı konuştu:

"Bir işim var Samsun'da. Fazla da kalacak değilim."

Gevher, sözü edilen işin ne olduğunu merak etmedi. Başka bir şey sordu:

"Kusura bakma ama seni pek dalgın, pek bir üzgün gördüm Fatma Bacım. Bir derdin mi vardır?"

Fatma'nın yüzü, birdenbire değişip sertleşiverdi. Sesi de aynı sertlikteydi:

"Sen dertli değil misin? Sence de dert edinecek bir dert yok mudur ortada?"

Sonra birden yumuşama gereği duydu. Sesinin tonunu biraz düşürerek devam etti:

"Senin için kendinden, kendi ailenden başka bir mesele yok mudur Gevher? Eğer öyleyse, vah bu memleketin hâline!

Bak, Gevher… Bilmez misin ki memleketimiz çok zor durumdadır. Dört bir yanından düşmanlarca sarılmıştır."

Gevher, bu sözlere hiç de ilgisiz kalmadı. Söyledikleri, onun da gerçeklerden haberli olduğunu gösteriyordu. Ama son cümleleri üzücüydü:

"Bilirim, Bacım. Bu söylediklerini ben de bilirim elbet. Hakkı da bir defa buna benzer şeyler söyledi. Fakat ona da aynısını dedim işte… Bilsem ne olur, bilmesem ne olur. Elimden ne gelir ki?"

Kendi çaresizliğine, Fatma ile birlikte diğer kadınları da ortak etti:

"Biz ne yapabiliriz ki kadın hâlimizle?"

Fatma Seher, Hakkı'nın neden sadece bir kez anlatabilme girişiminde bulunduğunu anladı. Gevher, ne yazık ki henüz çok hamdı.[3] Elbette bir Türk kadını olarak taşıması gereken cevher onda da vardı. Ama o cevherin işlenmesi, uzun zaman isterdi.

Fatma, bunun için gereken zamanı Hakkı'ya bırakarak söyleyeceklerini orada noktaladı. Gevher'den müsaade isteyerek içeri geçti.

3 **Ham:** İşlenmemiş, olgunlaşmamış; (metindeki anlamı) kişilik olarak olgunlaşmamış olan (insan).

Gevher, Fatma Seher ile aralarında geçen konuşmayı eşine anlatmıştı. Hakkı, Fatma ile tanışıp konuşmak için bir fırsat aradı. Çok geçmeden de bu fırsatı güvertede buldu. Kendisini tanıttıktan sonra, hiç zaman geçirmeden doğruca asıl konuya girdi:

"Gevher, ona söylediklerinizi bana anlattı. Sanıyorum, Samsun'a yüce bir gaye ile gidiyorsunuz. Karım, benimle ilgili olarak da size ancak bildiği kadarını anlatmış. Onun bilmediklerini ben söyleyeyim… Maksadım, memlekete yerleşmek değildir. Bilirim ki vakit geçirmeden bir şeyler yapmazsak, gidip yerleşecek bir memleketimiz olmayacak. Kısacası amacım, Anadolu'daki Millî Mücadele'ye katılmaktır."

Fatma, Hakkı'ya verdiği karşılıkta, karşısındakine duyduğu güvenle beraber sevincini de belli etti:

"Pek memnun oldum, Hakkı kardeşim. Ben de aynı maksatla Anadolu'ya geçmekteyim. Fakat sizin tarafları hiç bilmem. Seni karşıma Allah çıkardı diye sevinirim."

Fatma Seher, sözü hiç uzatmadan ne yapmak istediğini açıkladı:

"Ben Erzurumluyum, Hakkı kardeşim. Vatan savunması için gerekirse oraya da giderim. Fakat

ANADOLU YİĞİTLERİ

KARA FATMA

İbrahim Uçar

"Belli ki çoğu erkekten daha gözü kara bir kadınsın. Şu hâlde sana da 'Kara Fatma' namı yaraşır. İsmin bundan böyle 'Kara Fatma' olsun."

Sevgili çocuklar;
Bu kitapta, adını Mustafa Kemal Atatürk'ün verdiği; cesur, vatansever ve fedakâr genç bir kadın ile tanışacaksınız. Fatma Seher'in ailesini, yuvasını arkada bırakıp Milli Mücadele'ye katılmasına eşlik edeceksiniz. Mustafa Kemal'den aldığı vazife ile Anadolu'yu işgalcilere karşı savunan bu yiğit Türk kadınının, gönüllü olarak katıldığı ölüm kalım savaşına ortak olacaksınız. Erkek silah arkadaşlarını bile imrendiren bu gözü kara kadının öyküsünü bu kitapta bulacaksınız.

www.hayatokulyayinlari.com
Hayat OKUL
9 786051 184142